

РЕШЕНИЕ

№ 2809

гр. София, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2465** по описа за **2023** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник група в СДВР - ОПП срещу Решение № 283 от 18.01.2023 година, постановено по н. а. х. дело №8528/2022 година по описа на СРС, 108 състав, отменящо Наказателно постановление №22-4332-008765/13.05.2022 година на Началник група в СДВР-ОПП, с което последният на основание чл.175,ал.3 от ЗДВП и за виновно нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДВП наложил на Б. Й. Б. от [населено място] административни наказания –Глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и явна несправедливост на решението. Твърди се , че същото е в противоречие с практиката на ВАС. Посочва се още, че нарушението е доказано по несъмнен начин и съгласно нормата на чл.143,ал.10 от ЗДВП прекратяването на регистрацията на МПС настъпва по силата на закона и не е необходимо да бъде уведомяван собственикът за настъпилото по силата на закона служебно прекратяване на регистрацията на МПС, като нарушителят е допуснал и нарушение на чл.100 от ЗДВП, като не е проверил наличието на изискуемите документи, които той следва да носи в себе си при управление на МПС. Посочва се още, че нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на

наказателното постановление. Заявя претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката

В съдебно заседание, касаторът – Началник група в СДВР- ОПП редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- Б. Й. Б. редовно и своевременно призован, не се явява. Вместо него адвокат А., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърляна. Заявява претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение.

СГП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор Д., който намира жалбата за неоснователна и недоказана.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите,възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено,че на 23.02.2022 година около 15 часа Б. Й. Б. управлявал лек автомобил О. Вектра с регистрационен номер Р5989 КВ движейки се в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]е спрял за проверка от служител на ОПП- СДВР, при която е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация. За констатираното нарушение срещу ответника по касация е съставен АУАН, предявен за подпис на нарушителя и подписан от него с възражения. На същата дата 23.02.2022 година в 16:04 часа регистрацията на лекия автомобил марка „О.“, модел „Вектра“ с рег. № Р-5989 КВ е служебно възстановена след получаване на уведомление от Гаранционния фонд за сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност. Материалите по преписката са изпратени на СРП за преценка

наличие на данни за извършено престъпление, а с Постановление от 14.04.2022 година прокурор при СРП отказал да образува досъдебно производство. На 13.05.2022 година е издадено обжалваното Наказателно постановление, с което на ответника по касация е наложена административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175,ал.3 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.140,ал.1 от ЗДВП.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства- както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът не е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл.140 от ЗДВП, сочеща,че по пътищата,отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Нормата вменява задължение относно всички моторни превозни средства, които се движат по пътищата отворени за обществено ползване как трябва да се движат по пътищата,отворени за обществено ползване. Легално определение на понятието път“ е дадено в разпоредбата на параграф 6,т.1 от ЗДВП, според която. "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците, . Моторно превозно

средство, според определението, дадено в разпоредбата на параграф 6, т.11 от ЗДВП е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства. Мотопед по силата на т.14 от параграф 6 от ДР на ЗДВП е дву- или триколесно пътно превозно средство, което има двигател с работен обем до 50 cm³ и чиято конструктивна максимална скорост не надвишава 45 km/h., а пътно превозно средство е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. Регистрация по смисъла на т.18 на параграф 6 от ДР на ЗДВП е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Водач по аргумент от нормата на т.25 на параграф 6 от ЗДВП е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. От анализа на разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДВП е видно, че изначално нерегистрирано по ЗДВП МПС или такова с прекратена регистрация, при които случаи то не разполага с регистрационни табели.

Служебното прекратяване на регистрацията“ на МПС, за което няма валидно сключена

(респективно е изтекла) задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ е съвсем различно и в този случай моторното превозно средство притежава регистрационни табели, тъй като прекратяването е само електронно и също така при сключване на нова валидна застраховка, регистрацията автоматично се подновява.

От своя страна, съгласно нормата на чл.143, ал.(10) от ЗДВП (Нова - ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането](#), и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на [чл. 574, ал. 6](#) или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Вярно е, че двете хипотези имат идентични признаци с тези на административното нарушение, описано в чл. 175, ал. 3 предложение първо във вр. с чл. 140, ал. 1 от ЗДВП, то те не са тъждествени.

Нормата на чл.175, ал.3 от ЗДВП сочи, че се наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лева водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Грамматическото тълкуване на нормата на чл. 175, ал. 3

(въведена още през 2002 година, т.е. значително преди въвеждането на електронната възможност за проверка на валидността на застраховка ГО, респективно – нормата на чл. 143, ал. 10 (Нова - ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) показва, че водещо за законодателя в тази хипотеза е било наличието на регистрационни табели, в това число и първоначалната регистрация на МПС, за да получи такива. Респективно – мерките по

прекръпяване на регистрацията са се реализирали чрез сваляне на регистрационните табели. Възстановяването на служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство по реда на ал. 11 се извършва по ред, определен с Наредбата по [чл. 140, ал.2 от ЗДВП](#). Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекръпяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. С Наредбата се определят и случаите, в които на моторните превозни средства и теглените от тях ремаркета при първоначална регистрация се извършва преглед за техническата им изправност и тяхното комплектуване. Спремите от движение моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета се пускат в движение от същите органи след отстраняване на причината за тяхното спиране.

Правилен е изводът на СРС, че по делото липсват доказателства за това собственикът на МПС да е бил надлежно уведомен за служебно прекратената му регистрация на МПС. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че решението противоречи на практиката на ВАС, че прекръпяването на регистрацията настъпва по силата на закона и не е необходимо надлежно уведомяване на собственика за прекратената регистрация, защото СРС правилно е анализирал приложимите правни норми и правилно е тълкувал същите. Нещо повече дори, В ТЪЛКУВАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 2 ОТ 05.04.2023 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 3/2022 Г., ОСС ОТ НК НА ВКС И I И II КОЛЕГИИ НА ВАС/ което макар и да действа напред и няма обратно действие/ е посочено, че съгласно [чл. 143, ал. 10 от ЗДВП](#) служебно се прекръпява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането](#) и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на [чл. 574, ал. 6](#) или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Уведомяването на собственика за служебно прекратената регистрация има значение както за възможността по желание да възстанови регистрацията на моторното превозно средство, така и за узнаването на служебното прекръпяване на регистрацията.

Уведомяването на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация не е елемент от фактическия състав на прекръпяването на регистрацията, а е последващо, но има пряко отношение към субективния елемент на административното нарушение по [чл. 175, ал. 3 от ЗДВП](#), защото законът е възложил на административния орган задължението да уведоми собственика за извършеното служебно прекръпяване на регистрацията на моторно превозно средство. Прекръпяването на регистрацията не настъпва по силата на закона при непредставяне на доказателства за сключена застраховка "Гражданска отговорност", а се извършва след автоматизирано уведомление от Гаранционния фонд по [чл. 24 от Наредба № 54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл.](#)

[461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането](#). Собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. Действително собственикът на моторно превозно средство е длъжен да знае, че за моторното превозно средство няма валидна застраховка "Гражданска отговорност", което води и до служебно прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, и незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административнонаказателната отговорност. Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност - за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на основание [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#), тоест на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по [чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП](#). Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#) за уведомяване на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация на автомобила, поради което липсва както умисъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост. Не е налице публично достъпен регистър, в който да се извърши справка за служебно прекратената регистрация. Р. по [чл. 4, ал. 1, т. 12 и ал. 2 от Наредба № 54/2016 г.](#), в който е отбелязано, че моторно превозно средство е със служебно прекратена регистрация поради липса на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е със защитена информация. Неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици. Ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Съгласно [чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.](#), при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство.

Съществува законово задължение по [чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП](#) за административния орган да уведоми собственика за извършената служебна дерегистрация на моторното превозно средство, но е възможно той да е уведомен за този факт при посещение на място в отдел "Пътна полиция", при връчване на акт за установяване на административно нарушение или по друг начин. В случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#) ще е несъставомерно. Под уведомяване по поставения въпрос следва да се има предвид узнаване по какъвто и да е друг начин, не само по реда на [чл. 143, ал. 10 от ЗДвП](#). Узнаването подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административнонаказателния процес не се предполага. В Тълкувателното постановление изрично е пирието, че НЕ СЕ

НАКАЗВА С ПРЕДВИДЕНОТО В ЧЛ. 175, АЛ. 3 ОТ ЗАКОНА ЗА ДВИЖЕНИЕТО ПО ПЪТИЩАТА АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ ВОДАЧ, КОЙТО УПРАВЛЯВА МОТОРНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО, ЧИЯТО РЕГИСТРАЦИЯ Е СЛУЖЕБНО ПРЕКРАТЕНА ПО РЕДА НА ЧЛ. 143, АЛ. 10 ОТ ЗАКОНА ЗА ДВИЖЕНИЕТО ПО ПЪТИЩАТА, БЕЗ ЗА ТОВА ДА Е УВЕДОМЕН СОБСТВЕНИКЪТ НА МОТОРНОТО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО.

Правилен е изводът на СРС, че след като няма надлежно уведомяване на собственика на МПС, че е служебно прекратена регистрацията на МПС, той няма как да бъде наказателно отговорно лице при управление на МПС със служебно прекратена регистрация, за която не е бил надлежно уведомен.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че ответникът по касация е нарушил нормата на чл.100 от ЗДвП и не е носил в себе валидно сключена застраховка“ Гражданска отговорност“, защото е недопустимо едва с касационната жалба да се въвежда състав на извършено нарушение, което обаче не е било предмет на установяване в административно-наказателното производство и за което няма съставен АУАН и издадено НП. Да се приеме подобен подход, то това би означавало да се ангажира административно– наказателна отговорност на нарушителя и то само с твърдения в касационната жалба, което е недопустимо и в българското законодателство липсват такива хипотези.

Като е достигнал до тези правни изводи,СРС е постановил едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да укаже на процесуалния представител на касатора, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК. На още по силно- основание явна несправедливост на решението не съществува, същата е присъща на административните наказания, не и на съдебните решения.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да бъдат присъдени такива. Ответникът по касация е представляван от адвокат, като в Договора за правна защита и съдействие е договорено възнаграждение в размер на 400 лева, платено в брой при подписване на договора. Пред касационната инстанция е проведено едно съдебно заседание, на което е взел участие адвокат А.. Но преди да бъде определен размерът на възнаграждението на адвоката, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат А.. В нормата на чл.63д,ал.2 от ЗАНН е посочено, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). Нормата на чл.78,ал.5 от ГПК предвижда,че при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може по искане на страната да присъди по-нисък размер на разноските в тази им

част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В тази норма е предоставено право на съда да прецени дали да намали адвокатското възнаграждение, като законодателят само е ограничил минималната долна граница, под която не може да бъде определено адвокатско възнаграждение. Вярно е, че нормата на чл. 78, ал. 5 ГПК предоставя право на съда по искане на страната, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, да може по искане на насрещната страна да го намали до долна граница, под която не може да се намали възнаграждението - не по-малко от минималния размер, предвиден в Закона за адвокатурата, но съдът не е обвързан с максималния размер, които може да присъди възнаграждение, при условие, че е доказано като заплатено. В чл. 78, ал. 5 от ГПК е предоставено право на съда, като законодателят е използвал израза „ може“, което сочи на свободна преценка на съда да намали или не възнаграждението, но само при депозирано искане от страната за намаляване на разноските. Съгласно нормата на **чл. 18 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения** (Изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 84 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) За изготвяне на жалба срещу наказателно постановление без процесуално представителство възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 на базата на половината от размера на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 100 лева. В алинея втора е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, а за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 500 лева. По силата на чл. 7, ал. 2 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са при интерес до 1000 лв. - 400 лева.

В конкретния случай въпреки, че с Наказателното постановление са наложени две административни наказания - глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, договореното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева и същото не е прекомерно, за да бъде редуцирано. Възражението за прекомерност е неоснователно. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 283 от 18.01.2023 година,

постановено по н. а. х. дело №8528/2022 година по описа на СРС, 108 състав.

ОСЪЖДА НАЧАЛНИК ГРУПА В СДВР– ОПП ДА ЗАПЛАТИ НА Б. Й. Б. ОТ ГР. Р. СУМАТА ОТ 400 ЛЕВА- АДВОКАТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО ПРЕД АССГ, КАТО СУМАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.